ATILIM

Yıl 10, sayı 6 (114)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı Haziran 1983

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

Barış ve Ulusal Demokrasi için cuntaya karşı birleş!

Yol ayırımı

Cuntacı generallere adam dayanmıyor. Ulusu'dan sonra Sunalp de, daha particilik oyunu başlamadan yıprandı. Cunta, kendisine ayakta durabilecek bir parti kuramıyor. "Demokrasiye geçiş" manevrası giderek bozguna dönüşüyor. Generaller daha çok yalıtlanıyorlar.

Amerikan elçisi, Bayar, tekelci para babaları çok uğraştılar. AP yöneticilerini diktatörlükten "sivil" rejime geçişte, cuntaya yardımcı olmaya zorladılar. Başaramadılar. Çünkü Demirel, generallere en küçük bir destek bile verenin, kolay kolay halkın önüne çıkamayacağını görüyor. Bu, AP tabanının da artık cunta rejiminden iyiden iyiye hoşnutsuz olduğunun en açık kanıtıdır.

Bugün diktatörlük rejimine karşı nefret, ondan kurtulma isteği, direniş ateşini 12 Eylül'den bu yana söndürmeyen bilinçli proletaryadan CHP'li, MSP'li yığınlara, şimdi giderek AP tabanına yayılıyor. Ordu içinde huzursuzluk artıyor. Cunta, en geniş sınıf ve katmanları karşısına alıyor.

Halk demokrasi istiyor. Cunta rejiminden kurtulmak istiyor. Komünistler, vargüçleriyle, halkın bu istemini destekliyorlar. Bilinçli proletarya şimdi savaşımını daha da yükseltecek, daha geniş yığınlara uzanacak, onları barış ve ulusal demokrasi için savaşımda birleştirecektir.

AP yöneticileri şimdi CHP ve MSP yöneticileri gibi, cuntanın baskısı altındalar. Bu politikacıların tümü, şimdi, tarihsel bir yol ayırımındalar. Tabanlarının istemine yanıt verip demokrasi için direnecekler mi? Yoksa direnişin yükselmesi "komünistlere yarayacaktır" endişesiyle cuntaya boyun mu eğecekler? Bu, yalnızca, cuntadan yeni yeni darbeler yemeyi baştan kabul etmek anlamına gelmeyecek. Generallerin ülkeyi savaş ateşine atmasına da yardımcı olacaktır. Aynı tarihsel sorumluluk, yurtsever subayların da omuzundadır.

Cunta rejiminin bunalımı derinleşiyor. Generallerin kabadayılığı güçlerinin değil, halktan korkularının ifadesidir.

Peki ama, demokrasi güçleri birleşmeye ve savaşıma cesaret edebilecek mi? İşte şimdi temel soru budur!

MERKEZ KOMİTESİ BİLDİRİSİ

Cunta rejiminin bunalımı derinleşiyor

■ **Türkiye'nin yazgısını değiştirmek barış ve ulusal demokrasi güçlerinin elindedir.**

Türkiye çok kritik ve çok tehlikeli bir dönemden geçiyor. TKP'nin bir süreden beri kamuoyuna yaptığı uyarılar doğrulanıyor. MGK adını taşıyan cunta, aldığı son karar ve Evren'in Çorum konuşmasıyla, karanlık niyetlerini kuşkuya yer vermeyecek kadar açığa vurdu. Generaller, BTP'yi kapattılar, aralarında Süleyman Demirel'in de bulunduğu eski AP'li ve CHP'li parlamenterleri gözaltına aldılar. Uyduluğu kabul etmeyecek her türlü partinin kapatılacağını ilan ettiler. Onbinlerce yurttaşın siyasal haklarını kaldırdılar.

Cunta koşullarında hiçbir zaman demokratik nitelik taşımayacak olan 6 Kasım seçimlerinin bile ertelenmesi söz konusudur.

Bu gelişmeler, dış politikadaki yeni ve tehlikeli eğilimlerin yoğunlaştığı bir dönemde ortaya çıktı. Cunta, Irak toprakları üstünde, Kürt halkına karşı kanlı bir imha hareketi başlattı. Yüzyıllardır ezilen Kürt ulusu üzerinde oynanan bu kanlı oyun, Türkiye'yi Ortadoğu'da Amerikan jandarmalığına alıştırmanın alçakça bir provasıdır. Cuntanın NATO tepe toplantısında Amerikan roket politikasına onay verdiği ve öte yandan, İsrail'in Suriye sınırlarına asker yığdığı bir sırada, Türk-Sovyet sınırlarında bugüne kadarki en büyük NATO manevraları başlatıldı. Önümüzdeki 5 Haziran Pazar günü, Çevik Güçler adını taşıyan emperyalist birlikler Erzurum'a indiriliyor. Tüm bunların yanısıra, Kıbrıs'ta Denktaş kliği Ada'yı bölme yolunda yeni bir provokasyona hazırlanıyor.

Demokrasiye geçiş manevrası iflas etmiştir. Ülke, savaş tehlikesiyle yüzyüze getirilmektedir. Böylece, cuntanın politikasında yeni ve son derece tehlikeli bir eğilim ortaya çıktı.

Bütün bunlar, aynı zamanda şunu gösteriyor: Cunta rejiminin krizi, cid-

▶Arkası 7. sayfada

Yeni durum

Cuntanın son yasaklamaları, seçimleri ertelemeye varan tehditleri ile "demokrasiye geçiş" senaryosu, traji-komik bir orta oyununa döndü. Bu durum, senaryonun yazarlarının ve baş roldeki Evren'in beceriksizliği ile açıklanamaz. Dünyadaki ve ülkedeki somut koşullarca belirlenen nesnel nedenleri var.

12 Eylülcü cunta, ne çıplak askersel diktatörlüğünü artık eskisi gibi sürdürebilir, ne de sınırlı bile olsa bir burjuva parlamenter düzene izin, onay verebilir. 12 Eylül rejimi bugün bunalım içindedir. Cunta halk yığınlarında üç yıldan bu yana artan hoşnutsuzluğu görüyor. En kısa zamanda "demokrasiye geçiş" vaadleriyle hoşnutsuzluğun açık tepkiye dönüşmesini önlemeye çalışıyor. Burjuva yazarlar bile, cuntanın "meşruluğunu" en kısa zamanda burjuva parlamenter düzene geçiş sözünden aldığını yazıyor. Kısacası, çıplak askersel diktatörlüğün sürmesi cuntayı yalnız geniş halk yığınlarının gö-

▶Arkası 7. sayfada

«Macera ekspresi» Nereye gidiyor?

Mayıs sonunda Türk Silahlı Kuvvetlerine bağlı komando birlikleri Irak sınırını aştı ve Irak Kürdistan'ında silahlı operasyonlara girişti. Cunta, bu hareket üstüne kamuoyunu aydınlatacak bilgileri vermekten kaçındı.

Böylece Cumhurbaşkanına "silahlı kuvvetleri kullanma" yetkisi veren anayasa maddesi ilk kez uygulanmış oluyor. Bu anayasanın, halkımızı kendi iradesi dışında bir tek kişinin sözüyle savaşa itebileceği yönündeki TKP MK'nin ısrarlı uyarıları, ne yazık ki, kısa zamanda doğrulanmıştır.

Kürt-Türk gözü yaşlı nice ana-baba bu kanlı saldırıda oğullarını neden yitirdiklerini bile bilmiyorlar. Gerçi cunta hükümeti bu saldırının, ikili anlaşma gereğince, Irak hükümetinin onayıyla, sınırlı olarak ve Türkiye sınırlarını "korumak" amacıyla yapıldığını öne sürdü.

Irak hükümetinin onay vermesi,

▶Arkası 6. sayfada

Halkımızın yazgısını değiştireceğiz!

●Cevat KARLIDAĞ

Bu yapılabilir. Halkımız kurtuluşa bugün her zamankinden daha yakın. Yeter ki, tarihsel gelişmenin öne koyduğu güncel görevleri doğru kavrayalım. Bu görevleri çözecek gücü yaratma becerisini gösterebilelim.

Cuntanın saldırganlığı, barbarlığı azalmadı. Tersine artıyor. Demokrasiye geçme niyeti olmadığı anlaşıldıkça, kendisine karşı muhalefet güçleri büyüdükçe daha da azgınlaşıyor. Böylesi bir durumda yukardaki saptama boş bir söz mü? Partimizin yeni bir atılım dönemine girdiğini söylememiz erken söylenmiş bir söz değil mi?

Hayır! Her iki saptama da bizim iyi niyetli isteklerimiz değildir. Partimiz, Eylem Programı'nı, güncel politik taktiğini belirlerken bu hedeflere varmanın olanaklarını gördü. Bu nedenle tüm dikkatini bizi iki aşamalı devrim hedefimize yakınlaştıracak yolu aydınlatma noktasına verdi. Eğer bu nokta doğru kavranmazsa, bu programın uygulanması bir takım istemlerin ileri sürülmesinin ötesine geçmiyecektir. Ya da, bugün ancak bu düzeyde istemler gerçekleştirilebilir, bu nedenle bunları ileri sürüyoruz gibi geri bir anlayışa düşülebilir.

Devrimci politika

Eylem Programımızın içinde hiç kimsenin duymadığı, yeni ve sihirli istemler yoktur. Ama yeni olan şudur: Yığınlar daha cunta koşullarında bu istemler uğruna harekete geçebilirler. Programımız onların bugün benimseyebilecekleri, uğruna savaşa girebilecekleri amaçları veriyor. Yığınlar hiç bir zaman amaçsız bir savaşa girmezler.Bize göre, Eylem Programı'mızın çizdiği rotada yığınsal bir halk hareketi yükselebilir ve 12 Eylülcü rejime son verebilir. Böyle bir gelişmenin varacağı sonuçları ise önceden yüzde yüze varan bir doğrulukla kestirmek olanaksızdır.

Öyleyse, Eylem Programı'nı yaşama geçirirken dikkat vereceğimiz birinci nokta, yığınsal halk hareketinin tüm kollarını örgütleme görevidir. Eğer ileri sürülen istemler ya da politikamız yığınların kolayca benimseyebileceği, ama düşmanın ölesiye karşı çıkacağı temel amaçlara bağlanıyorsa, işte böyle bir politika yığınları harekete geçirmede rol oynayacak devrimci bir politikadır. Böyle bir politikaya sahip olmak yığınsal halk hareketini örgütlemenin birinci ön koşuludur.

Bu nedenle Eylem Programı'mızı yaşama geçirmek, bu istemleri yalnızca kendimizin değil, onu ileri sürebilecek herkesle birlikte ileri sürmek demektir. Bu istemleri yükselten herkese destek vermek, cesaret vermektir. Kısaca, başkalarının ses vermesine dikkat etmek ve daha ilk adımda, her bir ufak istem uğruna bile olsa örgütlü adım atmaktır.

Yığınlar söz konusu olduğunda politik ajitasyona daha çok görev düşüyor. Çünkü artık yüzler, binler değil, yüzbinler, milyonlar söz konusudur. Böyle bir hedefe nasıl varılabilir? İşte Eylem Programı'mızı yaşama geçirmede temel soru budur. Bizi, "tanklarla gelen devrimle gider" biçimli tekerleme yapanlardan ayıran temel özellik budur. Biz yarın değil, daha bugünden ülkemizdeki durumu, halkımızın yazgısını değiştirmek istiyoruz.

Kuşkusuz bugün yüzbinler, milyonlar henüz hareket halinde değildir. Bu nedenle şimdi görev, yükselmiş bir hareketi amaca vardırmak görevi değildir. Ama durum öyledir ki, bir devrimci patlama değilse bile, yığınların savaşımının hissedilir yükselmesi hiç de uzak bir geleceğin işi değildir. İşte şimdi zamanıdır. Bugünden politik ajitasyonu yükselterek, örgütlenerek hazırlanmak,yığınları hazırlamak. Bu hazırlık bugün ne kadar tam olursa yarın görevimiz o kadar kolaylaşacaktır.

Biz bugünden en geniş yığınlara seslenecek kürsüler bulmalı, onları yaratmalıyız. Bu amaca varmaya hiç bir zorbalık engel olamaz. Önemli olan nokta şudur: Bu kürsüler yalnızca komünistlerin sesinin duyulduğu değil, demokratların, ilericilerin seslerinin duyulduğu yerler olmalıdır.

İkincisi, yığınsal halk hareketini örgütlemek söz konusu olduğunda ilk düşünülmesi gereken şey, toplumun dinamik kesimlerine dikkat vermektir. Ve onlara özel olarak seslenmeyi bilmektir. İşçi sınıfımızın yeni yetişen öncü kesimleri, onların etkin biçimde rol oynayacağı sendikal savaşım alanı, başlıbaşına dinamik bir toplumsal güç olan gençlik,aydınlar... Görevimiz bu kesimlere yalnızca kendi sorunlarından kalkarak seslenmek değil, aynı zamanda her kesimin psikolojisine, o andaki ruhsal durumuna uygun biçim ve yöntemler bulmaktır. Bu kesimlerin başarılı biçimde,olanaklı olduğu kadar legal, yarı-legal biçimler bulunarak örgütlenmesi, milyonlara seslenmede kaldıraç noktaları olacaktır. Partimiz bu konuda geçmişten kazanılan azımsanmayacak derslere sahiptir.

Partimizin gücü

Bütün bu söylediklerimiz, bizi, açık ki, TKP'yi güçlendirme görevine getiriyor. Bu görev merkezde duran bir görevdir.

Partimiz "yeni bir atılım" dönemine girmekten söz ediyor. Bu yapay bir coşku yaratma amacıyla söylenmedi. Böyle bir şeye partimizin gereksinimi yoktur. Devrimci bir coşku verecek olan bu saptama değil, onu gerçekleştirebileceğimizi görmek, bu hedefe varmaktır. Bu nedenle bu sözü yerli yersiz kullanmamız onun özünü boşaltmak olur. Tersine, yarın bu belgiyi bayraklarımıza yazmak üzere bugün bilincimize kazımalıyız. Onun gereklerini yerine getirmeliyiz.

Biz, partimizi, onun katılımı olmaksızın ulusal çapta hiç bir sorunun çözülmeyeceği bir güç haline getirmenin zorunluğunu ve olanaklarını gördüğümüz için yeni bir atılım döneminden söz ediyoruz.

Bir komünist partisinin gücü, tarihsel gelişmenin öne koyduğu görevi çözme yeteneğidir. Yalnızca öncü savaşçıları kazanmak söz konusu olduğunda gereken güç başkadır, yığınların savaşını yöneltmeye hazırlanıldığında başka. Partimiz 1973 atılımı ile birinci görevi genel olarak yerine getirdi. Şimdi ikinci göreve hazırlık önde duruyor. Eğer birinci görev başarılamasaydı, ikincisi bir ütopya olurdu. Polisin, ajan-provokatörlerin partimize saldırıya ve karaçalmaya yeltenmeleri bu gerçeği çok iyi görmelerinden kaynaklanıyor. Ama bunlar treni çoktan kaçırmış olmanın çırpınışlarıdır.Biz şimdi daha cesaretle söyleyebiliyoruz. Evet, partimizin pek çok sorunu var. Ama bu saptamayla yetinmiyoruz, sorunları çözüyoruz ve daha hızlı çözeceğiz.

Daha güçlü bir TKP yaratma görevi politik görevlerimizin niteliği ile sıkıca bağlıdır. Biz, barışı korumak, ABD emperyalizminin saldırganlığını dizginlemek, Türkiye'nin emperyalizmin Ortadoğu'daki jandarması olmasını önlemek, 12 Eylülcü rejime son vermek görevlerini savaşın temel görevleri olarak saptıyoruz. Ancak bu yolla demokrasiye gerçekten varılabileceğini söylüyoruz.

Ulusal, sınıfsal ve enternasyonal sorun ve görevlerin böylesine birbirine örüldüğü bir dönemde, proletaryanın dışında hiç bir güç bu görevler bütününün kararlı savunucusu olamaz. Ama böylesi bir savaşta proleter olmayan güçler de etkin rol oynayacaktır. Ve tüm ulusal, demokratik güçlerin birliği olmaksızın bu temel görevlerin çözümüne varılamaz.

İşçi sınıfımız, barış, ulusal bağımsızlık ve demokrasi savaşımının kararlı savunucusudur. Bu görev, işçi sınıfımızın öncüsü TKP'nin ağırlıkla omuzlarındadır.

Biz insanlık adına, ulusal çıkarlar adına ve varsa hepsinin kararlı savunucusu olacağız. Sözde değil gerçekte bunu yapacağız. Bu nedenle partimiz yepyeni bir sese kavuşacaktır. Uluslararası işçi sınıfından aldığımız gür sesimizde ulusal çıkarlar yansıyacaktır. Biz, herkesten daha kararlı biçimde tüm ulusun ortak çıkarlarını emperyalist ajanı bir avuç satılmışa karşı cesaretle savunacağız. ■

Kıbrıs'ta serüvenlere son!

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, 13 Mayıs günü, Kıbrıs konusunda bağlantısız ülkelerin önerdiği karar tasarısını 5'e karşı 103 oyla kabul etti. Kararda, Kıbrıs'ın bağımsızlığı, egemenliği ve toprak bütünlüğünün korunması temelinde adil bir çözüm çağrısı yapıldı. Adadan tüm işgal birliklerinin çekilmesi, dışardan karışmalara son verilmesi istemi dile getirildi. Birleşmiş Milletler üyesi ülkelerin ezici çoğunluğunun bu kararına karşı cunta ve onun uydusu Denktaş yönetimi, Kuzey Kıbrıs'ta ayrılıkçı bir "Türk devleti" kurmaya girişiyorlar. TKP MK'nin bunun üzerine yayınladığı 23.5.1983 günlü bildiride şöyle deniyor:

" Cunta ateşle oynamayı sürdürüyor. Demokrasiye sözde geçiş manevraları yaparken, 19 Mayıs'ta bağımsızlık söylevleri verirken, ülkemizi yeni serüvenlere sürükleme ve ulusal bağımsızlığı çiğneme yolunda tehlikeli adımlar atmaya devam ediyor.

"Cunta ve onun uydusu Denktaş yönetimi Kuzey Kıbrıs'ta "bağımsız bir Türk devleti" kurmaktan sözediyor. Ülkemizi dünyada yalnızlığa itenler, bu gerçeği şimdi bu gürültünün ardında gizlemeye çalışıyorlar. Cunta yönetimi, uluslararası planda yalıtlanması sonucu, Birleşmiş Milletler'de uğradığı ağır yenilgiyi, böylesi serüvenci adımlarla halkın gözünden gizlemek istiyor. Milliyetçi şoven propagandaya daha da hız veriyor.

"Böylesi bir girişim kimin işine yarıyor? Açık ki, ne Kıbrıs Türk toplumunun, ne de Türkiye halkının bunda çıkarı yoktur. Tersine böyle bir adım, soruna adil ve barışçı bir çözümün bulunmasını daha da zorlaştıracaktır. Türkiye halkını ve Kıbrıs Türk toplumunu dünyada daha da yalnızlaştıracak, bölgemizde durumu gerginleştirecektir.

"Eğer cuntacı generaller, gerçekten Kıbrıs Türklerinin güvenliğini düşünselerdi, Kıbrıs Cumhuriyeti'nde son yıllarda yer alan köklü değişiklikleri halktan gizlemezlerdi. Kıbrıs Cumhuriyeti'nde bugün Kıbrıs Türk ve Rumlarının kardeşçe bir arada yaşamasından yana demokratik bir yönetim vardır.Tüm dünyanın barışsever güçleri bu yönetime destek veriyor. Her iki halkın da eğilimi bu yöndedir. Kuzey Kıbrıs'taki muhalefet partileri bu istemi dile getiriyor. Denktaş kliğinin serüvenlerine karşı çıkıyor.

"Öte yandan cunta, Kıbrıs sorununun Birleşmiş Milletler denetimindeki uluslararası bir konferansta ele alınmasına ısrarla niçin karşı çıkıyor? Sosyalist ülkelerin, bağlantısız ülkelerin de katılacağı ve Amerika kadar Yunanistan'ı da bağlayacak ve yaptırım gücüne sahip böylesi bir konferansın sonuçlarından daha etkin bir güvence olabilir mi?

"Kuşkusuz böyle bir çözüm, bölgemizde Kıbrıs sorununu çıban başı gibi tutmak isteyen ABD emperyalizminin, onun dümen suyunda giden cuntanın ve gericiliğin işine gelmiyor. Dün Amerikancı Yunan cuntasının faşist darbe girişimi ile derinleşen Kıbrıs sorunu, bugün gene Amerikancı olan Türk cuntasının 'bağımsız devlet' adımı ile iyice kangrenleştirilmek isteniyor".

TKP Merkez Komitesi'nin Nisan 1983 Plenumunda kabul edilen Barış ve Ulusal Demokrasi İçin Eylem Programı, Kıbrıs sorununun gerçek bir çözüme kavuşmasına ışık tutuyor. Eylem Programı çözüm yolunu gösteriyor:

"Türkiye 1974 yılındaki Kıbrıs'tan askerlerini geri çekeceği yolundaki sözlerini yerine getirmelidir. Kıbrıs tüm öteki yabancı askerlerden arındırılmalıdır. Kıbrıs sorununun uluslararası bir konferansta ele alınması, Adanın bağımsızlığı, toprak bütünlüğü ve egemenliği ilkelerinin tanınması, Kıbrıs sorununun iç yönlerinin Adadaki Türk ve Rum toplumlarının kardeşçe yaşaması yönünde çözümü için toplumlararası görüşmelerin desteklenmesi, hem Türkiye'nin, hem de Adadaki Türk toplumunun çıkarınadır".

TKP, MK'nin 23. 5. 1983 günlü bildirisi ile şu çağrıyı yapıyor:

"TKP tüm barış ve ulusal demokrasi yanlısı güçleri uyarıyor, cuntanın serüvenlerine izin vermemek için çabalarını artırmaya çağırıyor".

YAŞAYAN SOSYALİZM

Dünya gençliğine çağrı

21-23 Mayıs günlerinde DAC'nde "Sosyalist Ülkeler Gençliğinin Barış Karşılaşması" yapıldı.Dünyanın dört anakarasından sosyalist ülkeler gençliğinin binlerce temsilcisiyle birlikte düzenlenen barış toplantı, gösteri ve yürüyüşlerine 6 milyondan fazla DAC yurttaşı katıldı. Karşılaşmanın son günü Potsdam kentinde düzenlenen 250 bin kişilik çoşkulu mitingte, sosyalist ülkeler gençlik örgütlerinin dünya gençliğine yaptıkları aşağıdaki "Çağrı" oybirliğiyle kabul edildi:

Biz, dört anakaradan sosyalist ülkelerin genç kuşağının temsilcileri, Potsdam'dan, ilk Alman işçi-köylü devleti topraklarından, politik bağına, dünya görüşüne ve dinsel inancına bakmaksızın, dünyadaki tüm genç insanlara sesleniyoruz:

Halkların insanlığı yokedecek üçüncü bir dünya savaşı tehlikesini sonsuza dek ortadan kaldırması için güçlerimizi birleştirelim!

Barışı korumak için ilerici dünya gençliğinin eylem birliğini sağlamaya çalışalım!

Biz, sonsuz emperyalist silahlanma yarışının yaşamımızı gölgelemesine izin vermeyeceğiz!

Biz, ABD emperyalizminin ve bağlaşıklarının halklar arasında düşmanlık tohumları ekmesine, toplumsal ilerlemeyi geri çevirmesine izin vermeyeceğiz!

Biz, dünyanın insanlar için rahat, konforlu bir ev olmasını istiyoruz. Gezegenimiz, yığınsal nükleer kırım örgütleyenlerin elinde oyuncak olmamalıdır. Dünyanın yeni nükleer silahlara değil, silahsızlanma yönünde adım atılmasına, silahlanma yarışını hızlandırmaya değil, yumuşamaya gereksinimi vardır.

Avrupa'da 38 yıldır top sesleri işitilmiyor, çünkü halkların anlamsızca ölmek yerine akıllıca yaşama istemine ciddi biçimde yaklaşan sosyalizm var. Bugün bu gerçek her zamankinden daha günceldir.

Bunun için biz, Sovyetler Birliği'nin ve öteki sosyalist ülkelerin barış önerilerine evet diyoruz.

Bunun için biz, Varşova Antlaşması Örgütü'ne üye devletlerin Prag Deklarasyonu'na evet diyoruz.

Bunun için biz, Avrupa'da ve dünyanın diğer bölgelerinde nükleer silahlar bulunmayan bölgeler oluşturulmasına evet diyoruz.

Biz, dünya gençliğini bizimle birlikte kalıcı bir barışın sağlanması için savaşmaya çağırıyoruz. Savaş kışkırtıcılarının planları suya düşürülmelidir!

Biz şunu öneriyoruz:

Emperyalist silahlanma yarışına son!

NATO'nun uğursuz Brüksel kararı geçersiz ilan edilmelidir!

1983 yılı yeni Amerikan roketlerinin yerleştirildiği yıl olmamalıdır!

Dünya gençleri, savaşta birleşiniz! Barış, bizim için en birinci insan hakkıdır.

LENİN KÖŞESİ

Emperyalist savaşa karşı tutum

Dünyada ve bölgemizde ABD yönetiminin politikasından kaynaklanan bir savaş tehlikesinin arttığı, Türkiye'deki egemen güçlerin emperyalist savaş planlarında aktif rol almaya hazırlandığı günümüzde, emperyalist savaşa karşı Leninist tutumun kavranması yaşamsal önemdedir.

Savaşları haklı ve haksız olmak üzere ikiye ayıran Lenin, herbir savaşa "somut tarihsel yaklaşım"ın (Lenin, Toplu Yapıtlar, İng, c.21, s.299) gerektiğini vurguluyor, emperyalist savaşı şöyle tanımlıyordu: "Topraklara el konulması ve öteki ulusların köleleştirilmesi, rakip ulusların iflas ettirilmesi ve doğal zenginliklerin talan edilmesi, çalışan yığınların dikkatinin... iç politik bunalımlardan başka yöne çekilmesi, işçilerin birliğinin bozulması ve milliyetçi budalalara dönüştürülmesi, proletaryanın devrimci hareketini zayıflatmak için öncüsünün yok edilmesi, şu andaki savaşın tek güncel içeriğini,önem ve anlamını bunlar belirliyor"(agy.c.21,s.27).

Emperyalist savaşın propagandasını yapanların içyüzünü sergilemek, vargüçle böylesi bir savaşın patlak vermesini önlemek için çalışmak. Patlak veren emperyalist savaşı, iç savaşa dönüştürmek. II. Enternasyonal oportünistleriyle enternasyonalistleri ayıran devrimci çizgi buradan geçiyordu. Lenin, komünistlerin emperyalist savaşa, yalnızca sömürge paylaşımı için bir araç olduğu için değil, aynı zamanda "uygarlığın ve kültürün en son kazanımlarıyla birlikte yıkımı" olması, "insan toplumunun temellerini aşındırması" (agy, c.27, s. 422) nedeniyle de karşı olduklarını vurguluyordu.

"Özetlersek, emperyalist politikanın ve onun devamı olan emperyalist savaşın özü, dünya egemenliğidir" (agy, c.23, s.35) diyen Lenin, uluslararası emperyalizmin tüm gücünü genç Sovyet erkine karşı yönelttiği koşullarda bile "barış için devrimci savaşımın" utkusuna inanıyor, "devrimci kardeşlikle barış için savaşımı birbirine bağlayacağız" (agy, c.26, s. 317) diyordu. SBKP, her zaman bu Leninci ilkeyi kılavuz edinmiştir.

Bugün Leninizm, "insanlığın sermayenin boyunduruğundan, emperyalist savaşlardan kurtarılması" (agy, Alm., c.33, s.35) için devrimci savaşımla, barış uğruna savaşım arasındaki tek doğru bağdır. Lenin, barış uğruna savaşımı "devrim" ile karşı karşıya koyanlara, "savaşı öldürmek, sermayeyi yenmek demektir" (agy, İng., s.26, s.345) diye karşı çıkıyor, barış hedefini çantada keklik sananları da şöyle uyarıyordu: "Her kim ki, barışın kolaycacık elde edilebileceğine, barış üzerine birkaç sözün yetebileceğine, burjuvazinin barışı bir tabağa koyup bize sunacağına inanıyorsa, o çok ilkeldir " (agy, c.26, s. 345).

Lenin, "barış yalnızca yukardan bağlanmaz. Barış, aşağıdan dayatılmalıdır" (agy., c.26, s.314) diyerek barış savaşımında yığınların rolünü açıklıyordu. Günümüzde, dünya çapındaki karşılıklı güçler ilişkisinde yeni bir dünya savaşını önlemek, savaşı insanlık yaşamından çıkarmak olanaklıdır. Bu uğurdaki savaşımda Lenin bize yol gösteriyor.

Suç duvarını aşanlar

"İşçinin Sesi" dergi ve broşürlerinde son aylarda şöyle bir sav ileri sürülmeye başlandı: Türkiye Komünist Partisi'nde "12 Eylül'den sonra... hem siyasal planda, hem örgütsel planda bir dış karışma ile karşılaşıldı". H.Erdal imzalı bir broşürde ise, bu "dış karışma"nın onlarca yıldır varolduğu yolunda sözler var.

"İşçinin Sesi"nin, "SBKP'nin TKP'nin içişlerine karıştığı" savı, bu grubun evriminde yeni bir aşamayı işaret ediyor. Yürükoğlu şimdiye kadar TKP'ne karşı asılsız savlarla, kaba suçlamalarla yoğun bir bozguncu faaliyet yürüterek büyük suçlar işledi. Ne ki, şimdi o, bu son tutumuyla artık suç duvarını da aşıyor.

"SBKP'nin TKP'nin içişlerine karıştığı", "TKP'ne kendi özel çıkarlarına uygun politikalar ve yönetimler dayattığı" yolundaki uydurmaların tek "kanıt"ı, H.Erdal adlı provokatörün "tanık"lığıdır. "İşçinin Sesi" başkaca bir kanıt bulamıyor. Bulamaz da, çünkü böyle bir "dış karışma" yoktur.

Şimdi "İşçinin Sesi"nin yöntemi daha açık ortaya çıkmıştır. O, önce uzun süre her türlü alçakça yöntemi kullanarak TKP'ni, onun politikasını ve yönetimini gözden düşürmeye, lekelemeye çalıştı. Şimdi, dört yıldır çizmeye çalıştığı bu olumsuz tabloyu, bir çırpıda, "dış karışma" ya malederek, SBKP'ne karşı saldırıyor. Amacı açıktır.

TKP'nin politikasını saptayanın ve yönetimini belirleyenin TKP Merkez Komitesi değil de, "dış karışma" olduğunu öne süren "İşçinin Sesi" kime sesleniyor? Açıktır ki, o, TKP sıralarına, dürüst devrimcilere seslenmiyor, O, TKP sıralarında, "dış karışma" savlarıyla ortaya çıkanların yüzüne bakacak bir tek komünisti bile bulamayacağını bilecek kadar deneylidir. TKP'liler için, "SBKP, TKP'nin içişlerine karışıyor" diye bağıran oportünist ve döneklerle "SBKP bizim, içişlerimize karışmak istiyor" diye bağıran "Evro-komünistler"in aynı revizyonist madalyonunun iki yüzü olduğu açıktır. "İşçinin Sesi" nin, bu ihaneti gizlemek için, "Biz SBKP'nin TKP'nin içişlerine karışmasına karşı değiliz, bizim karşı çıktığımız bu karışmanın bizim yararımıza olmamasıdır" yollu sözleri, yalnızca, SBKP'yi kardeş partilerin içişlerine karışma yanlısı gibi gösterme çabasının başka bir ifadesidir.

Yürükoğlu-Erdal ikilisinin "itiraf" ve "açıklamalar"ının adresi bellidir. Onlar bu tutumlarıyla "milli komünist"liklerini ilan ediyor, "örgüt"lerini burjuva pazarında haraç-mezat satışa çıkarıyorlar. SBKP düşmanlığını bu pazarda bir reklam aracı olarak kullanıyorlar. Her ikisi de, gericiliğin yıllardır TKP'ne "siz SBKP'den ayrı olduğunuzu açıklayın, biz sizi tanımaya hazırız" yollu yaklaşımlarını çok iyi bilirler. Provokatör-avantürist ikilisinin amaçları, devrimcilerin, komünistlerin değil, burjuvazinin ve uluslararası alandaki oportünist öğelerin gözüne girmektir. Bu tutumlarıyla, gericiliğin, burjuvazinin dolaylı ya da dolaysız desteğini alacaklarından kuşku duyulmaz. Başka türlü ayakta kalmalarının olanağı kalmamıştır.

"Dış karışma" savını öne sürenlerin TKP için kullandıkları kavramlar ibret vericidir: "Resmi TKP", "resmi yönetim", "dayandıkları ekmek kapısı", "yalnızca para karşılığında çalışan kişilerden oluşan radyo redaksiyonu", "bir parti kuruluşu olmayan radyo", "sosyalist ülkelerin kesesinden beslenenler"...

Bunlar MİT'in ağzı değilse, kimin ağzıdır? Yıllardır "TKP Moskova ajanıdır" diye bağırıp duranlardan bunların ne farkı kalmıştır?

TKP'nin SBKP ile ilişkileri ilkesel bir temele sahiptir. TKP, SBKP ile bütün sorunlarda ilkesel, açık ve gönüllü bir dayanışma içindedir. TKP'ne göre Marksizm-Leninizmin, proleter enternasyonalizminin temel ölçütü, dünya komünist hareketinin en ileri ve en deneyli, en güçlü kolu olan SBKP'ye karşı olumlu tutum içinde olmaktır. Bu olumlu tutum, TKP'ne ulusal ve uluslararası görevlerini doğru biçimde saptama olanağını sağlar. SBKP kendi eşsiz deney ve teori hazinesini tüm kardeş partilerin yararlanmasına açmıştır. SBKP kongreleri dün olduğu gibi bugün de bize ışık tutuyor. TKP'nin başarılarında bu nedenle SBKP'nin payı büyüktür. Ne ki, TKP, kendi ulusal politikasını kendisi saptayan bir partidir. O nedenle de tüm zayıflık ve yanlışlarının sorumluluğu da kendi omuzlarındadır. Yürükoğlu ve H.Erdal gibilerinin TKP kadrolarının ezci çoğunluğunun onayıyla, TKP MK'nin kararıyla TKP'den uzaklaştırılmalarının tek amacı da, onların TKP'ni zayıflatan faaliyetlerine son vermek, TKP'ni ulusal bir güç olarak daha da güç-

▶ Arkası 6. sayfada

Eylem Programı üzerine

● Işık YENİCE

Dünyada gerginliğin, savaş tehlikesinin arttığı, ülkemizde gerici 12 Eylül rejimi koşullarında işçi sınıfımızı, onun devrimci partisini, halkımızı yakın stratejik hedefimiz antiemperyalist, antitekel demokratik devrime nasıl hazırlayacağız? Devrimi nasıl yakınlaştıracağız? TKP yeni Eylem Programı'yla işte bu soruyu yanıtlıyor. Partimizin güncel devrimci politikasını belirliyor.

Eylem Programı'mızın devrimci özü, partimizin savaşımındaki ve yaşamındaki yeri, rolü, önemi herşeyden önce buradan kaynaklanıyor. O, ne "tankla gelen devrimle gidecektir" gibi dolaysız devrim çağrısını temel alan bir programdır. Ne de halkımızın, ülkemizin bir dizi yakıcı sorununa yanıt veren bir ivedi reformlar listesidir. O, bugünkü somut nesnel ve öznel durumu, 1977 Konferansında onaylanan Parti Programı'ndaki yakın stratejik devrim hedefimize bağlayan devrimci bir köprüdür.

Parti Programı ile Eylem Programı'nın ilişkisi nedir? Bu soruya verilen yanıt Leninci çizgi ile "sol" ve sağ politik çizgileri ayıran başlıca ölçütlerden birisidir. Büyük Ekim Devriminin usta mimarı şöyle diyor: "Önümüzde duran ivedi savaşım belgisi, programın genel belgisinden basitçe ve doğrudan çıkarılamaz." Bunun için somut tarihsel durumu ele almak, yığınların haleti ruhiyesiyini, şu veya bu savaşımı destekleme yeteneklerini göz önüne almak gerekir" (c.11, s.116), "O tarihsel andaki en tehlikeli, en zararlı" politik eğilimi, baş politik düşmanı saptamak gerekir. (c.17 s. 278). Peki, Leninci partinin güncel politikası, onun Eylem Programı, stratejisinden ne alacaktır? Devrimci rotasını, doğrultusunu ve devrimi yakınlaştırma amacını alır. Programımızın antiemperyalist yönü ağır basan antiemperyalist, antitekel devrimci rotası, TKP Eylem Programı'nın önümüze koyduğu "Barış ve Ulusal demokrasi İçin" savaşım görevinde ve içerdiği dönüşümlerin, başta ABD, emperyalizmin ve tekellerin gücünü sınırlayan özünde yansıyor.

Yığınları hareketlendirmeyi, güçleri birleştirmeyi baş ölçüt alan yakıcı dönüşümler ve ivedi politik hedefler ise onun devrimi yakınlaştırma yeteneğini belirliyor.

"Sol" oportünizmin özelliği, güncel politikasız olması, statejik programını güncel eylem programına eşitlemesidir. O, içinde bulunulan somut nesnel ve öznel durumu çözümleyerek, koşulların dolaysiz bir devrim çağrısı için olgun olup olmadığına bakmaz. Güncel politikası her zaman ve her durumda yığınlara dolaysız devrim çağrısı yapmaktan ibarettir. Rejimin baskı ve zorbalığının devrimci bir durum yaratacağına bel bağlar. Sağ oportünizmin ve reformizmin özelliği ise devrimci bir stratejisi olmaması, rotasız oluşudur. Günün koşullarına göre uyarladığı reformist bir programla, rüzgara göre yelken açar.

Kendiliğindenciliğe karşı

Her ikisinin de ortak yanı kendiliğindenciliktir. Somut koşullara teslim olmak, işi oluruna bırakmaktır. Oysa günümüzde tüm ülkelerde öznel faktörün rolü artmıştır. Bu herşeyden önce devrimin nesnel koşullarının olgunlaşmasını hızlandırmakta da devrimci girişkenliği temel alan güncel politikaların rolünün ve öneminin artması demektir.

TKP'nin Eylem Programı, kendiliğindenciliğe karşı devrimci girişkenliği temel alıyor. Somut durumu göz önüne alıyor, ancak onu değiştirmeye yöneliyor. TKP, devrimin öncüsü işçi sınıfının ve öznesi halk yığınlarının durumunu, halkın ve baş politik düşmana karşı olan politik güçlerin, dolaysız devrim çağrılarını destekleme yeteneğini, cuntanın "demokrasi" manevralarını gözönüne alıyor. Dolaysız devrim çağrısı yapmıyor. Geniş yığınların rejimden hoşnutsuz, ancak henüz hareketsiz olduğu, geniş politik güçlerin ABD saldırgan planlarına ve 12 Eylül rejimine karşı, ancak dağınık olduğu güncel somut durumu çözümlüyor. TKP Eylem Programı'na temel olan şu gerçek olanağı saptıyor: Hoşnutsuz yığınların yakıcı istemleri için hareketlenmesiyle ve rejim karşıtı politik güçlerin ortak, olumlu bir politik hedef için güçlerini birleştirmesiyle politik güçler oranında barış ve demokrasi güçlerinden yana ivedi bir değişim gerçekleşebilir. Böylesi bir güçler oranı sağlandığında, yalnız 12 Eylül rejimine son verilmiş olmayacak, Ulusal Demokrasi programındaki ivedi dönüşümleri yaşama geçirmek, devrim sürecinde daha ileriye doğru yol almak olanakları artacaktır. İşçi sınıfının, yığınların devrime daha elverişli koşullarda ve hızla hazırlanması olanağı doğacaktır.

Bu nedenle, TKP Eylem Programı'ndaki reformların başlıca ölçütü, yığınlarca kavranabilir, desteklenebilir, onları savaşıma çekebilir olmasıdır. Ne ki, Lenin bununla yetinilmemesini söylüyor: "İşçiler içinde yakıcı, ivedi ekonomik istemler çevresinde ajitasyon yaparken sosyal-demokratlar bunu ivedi politik gereksinimlere (hedeflere), bağlarlar" (c. 2, s.332) diyerek, bunları olumlu, ivedi bir politik hedefe bağlamanın gereğini vurguluyor. Eylem Programı'mız, yakıcı istemler için savaşımı 12 Eylül rejimine son vererek ulusal demokratik bir hükümet kurma politik hedefine bağlıyor. Burada da ölçüt bunun, geniş politik güçleri ve yığınları çevresinde birleştirebilecek bir ortak politik hedef olmasıdır.

Devrimci girişkenlik

TKP Eylem Programı'nın içerdiği dönüşümler ve ivedi politik hedef için getirilen bu ölçütler, gerçekte onun devrimci karakterini de belirliyor. Çünkü Leninci politika ile "sol" ve sağ oportünist ve reformist politikayı ayıran temel özelliklerden birisi de, yığınlara, onların eylemine tanınan roldür. "Devrimi devrimciler yapar" diyen "sol"lar, yığınları devrimin öznesi olarak görmedikleri için, ivedi dönüşümler ve politik hedef için savaşım içinde yığınları devrimcileştirmek gibi bir sorunları yoktur. Reformist politikayla Leninci güncel politikayı ayıran ise, savunulan ivedi dönüşümlerin, ivedi politik hedefin niteliği değildir. Bunu savunmak, cephe, politik blok anlayışının devrimcilikle bağdaşmacağını savunmak anlamına gelir. Aradaki ayırım, Lenincilerin, reformizmin tersine, ivedi dönüşümler ve politik hedef için savaşımı devrim hedeflerine bağlamalarıdır. Leninciler, böylesi bir amaç gütmelerine bağlı olarak, yığınların savaşımına farklı bir yer ve rol tanırlar. Reformizm yığınların savaşımına, seçimsel ve parlamenter manevralara tanıdığı temel ve baş rolü tanımaz. Yığınların savaşımını seçimsel, parlamenter manevra olanaklarını elde etmenin bir aracı olarak görür. Çünkü yığınları devrimcileştirerek, güncel hedefler için savaşımı devrim için savaşıma bağlamak diye bir sorunları yoktur. Leninciler ise güncel dönüşümler ve hedef için savaşımda yığınların gücüne ve savaşımına her zaman ve her koşulda temel, baş rolü tanır. Seçimsel, parlamenter ve yasal olanakları, yığınların savaşımını yükseltmenin bir aracı, yığınların savaşımının yan ürünleri olarak değerlendirirler. Çünkü onlar ivedi dönüşümler ve hedef için savaşımı devrim için savaşıma bağlamak, yığınları devrimcileştirmek amacını taşırlar. Ve geniş yığınlar, köklü devrimci dönüşümlerin gereğini, yakıcı istemler ve ivedi politik hedefler için savaşım içinde kendi öz deneyimleri ile kavrarlar. Devrim için en etkili propaganda bu savaşım içinde yapılabilir. İşçi sınıfı ve onun devrimci partisi, öncülük yeteneğini böylesi savaşımlar içinde geliştirecek ve kanıtlayacaktır.

TKP'nin güncel politikasının, rejime karşı savaşımla, devrim için dolaysız savaşım günleri arasında en kestirme köprü olmasını sağlayan, herşeyden önce, yığınların savaşımını yükseltmeyi temel almasıdır. Çünkü devrim, ancak yığınların savaşımında büyük bir yükseliş, yığınsal güçler oranında büyük bir değişimle gerçekleşir. ■

Taşı hedefe vardırmak

●Zeki TİRELİ

Cunta, kaldırdığı, kaldırmak zorunda kaldığı bir taşı daha kendi ayağına düşürdü. "Hakettiği cezayı vermek" için Tunus'lardan getirttiği "dolandırıcı" Kastelli'yi salıverdi. Dün Kastelli'nin kirli çamaşırlarını ortaya döken boyalı basın, şimdi onun "itibarını yeniden iade ediyor". Milyarlık kaçakçılık suçundan yargılanan Çukurova Holding sahipleri de yakında salıverilecekler.

Cunta bir başka yenilgiyi de bankalar konusunda tadabilir. Maliye Bakanı Kafaoğlu, Danışma Meclisi'nden zor bela aldığı yetkiye rağmen, özel bankaları ele geçiren holdinglerin bu bankaların kredileri üzerindeki denetimlerini sınırlama, holdinglerin spekülatif vurgunlarını azaltma çabalarında sonuç alamıyor. Cunta, Koç ve Sabancı Holdingin elindeki Garanti Bankası'nın "yönetim kurulu üyesi", yani bunların paralı adamı Sunalp'i kendi partisinin başına geçirmişken, Kafaoğlu nasıl olur da holdinglerin bankalardaki vurgunlarını sınırlayabilir? Holdinglerin, özel bankaları göz göre göre iflasa sürükleyip, bunun faturasını da sonra devletin banknot matbaası aracılığıyla halka ödetmelerini nasıl önleyebilir? Aynı deney daha önce de toprak reformu girişiminde yaşandı. Yerli ve yabancı tekellerin KİT'lere ilişkin istemlerine direnme çabaları da başarısız kaldı.

Tüm bunlar neyi gösteriyor? Nesnel koşulların, komünistlerin ve öteki ilericilerin yıllardır savunduğu gibi, yerli ve yabancı holdinglerin eylemlerinin sınırlanmasını, toprak reformunun yapılmasını, vurguncu kapitalistlerin cezalandırılmasını, devlet sektörünün korunup güçlendirilmesini kaçınılmazlıkla zorunlu kıldığını! Yalnızca bunu!

Cunta, derinleşen bunalım içinde ayakta kalabilmek için, ister istemez, bu ağır taşları eline alıyor. Ne ki, her seferinde karşısında, büyük, tekelci burjuvaziyi, toprak ağalarını, bu kan kardeşlerini görünce, dizlerinin bağı çözülüyor. Kaldırdığı taşı kendi ayağına düşürüyor.

Ama, Türkiye'de bu gerçekten ağır taşları kaldırabilecek, sonra da bir hamlede hedefe fırlatıp onu tam ortasından vurabilecek gerçek güçler vardır. Egemen gerici güçler bunu önleyecek güçte değildir. Onların "gücü" yalnızca, ulusal, demokratik güçlerin dağınıklığından, parçalanmışlığından, birleşememelerinden ileri geliyor. TKP'nin ulusal ekonomiyi korumayı amaçlayan Eylem Programı bu güçler için bir kaldıraçtır. Eğer cunta karşıtı tüm ulusal güçler, TKP ile birlikte bu kaldıraca dayanırlarsa, bu nesnel zorunluluk yerine getirilebilir. Hiçbir güç bu taşları kendi başına kaldıramaz. Taşların altında ezilmemek isteyenler için, birleşmek zorunluluktur.

Suç duvarını...

▶Başı 4. sayfada

lendirmektir.

"İşçinin Sesi" yandaşlarının şuna dikkat etmesinde yarar vardır: Yürükoğlu ve H.Erdal, TKP-SBKP ilişkileri üzerine niçin TKP içindeyken başka, TKP'den çıkarıldıktan sonra başka konuşuyorlar? Bu yalnızca onların, her durumda içinde bulundukları ortama "uyum sağlamaya" çalışan, özel amaçlar güden kişiler olduğunu gösteriyor. O nedenle, "İşçinin Sesi" yandaşları şimdi "SBKP bize karşıdır" diyerek iç yüzlerini ortaya seren bu kişilerin Lenincilikle hiçbir ilgilerinin olmadığını çok açık görebilirler.

Macera ekspresi...

Başı 1. sayfada

cuntanın Irak Kürdistanı'nda işlediği cinayetleri asla haklı gösteremez. Türkiye'de Kürt halkının ulusal demokratik istemlerle girişeceği bir eylemi, cunta İsrail ordusu eliyle boğmaya yeltenirse ne olurdu? Buna yeltenecek bir cunta kendi ülkesindeki Türk-Kürt tüm halkları karşısına alırdı.

Cuntanın sınırları koruma gerekçesi de dayanıksızdır. Şurada ya da burada her zaman ortaya çıkabilecek olan sınır ihlâllerini başka bir ülke topraklarında askeri hareket için gerekçe sayan cunta, saldırgan bir politika için tüm sınırlarımızda benzer bahaneler yaratabilir. Hele kaçakçılığın yıllar boyu devlet eliyle örgütlendiği bir ülkede, sınır ihlâllerinden söz etmek hiç de inandırıcı değildir. II. Dünya Savaşı'nda Hitler'in Polonya'ya, özel bir biçimde düzenlettiği bir sınır provokasyonunu bahane ederek daldığını unutmayalım.

Kaldı ki, asıl şimdi Türk-Irak sınırı bütünüyle güvenilmez duruma getirilmiştir. Geçmişte, Kuzey Irak'ta özerklik hakkına kavuşan kardeş Kürt halkıyla Türkiye arasında kan duvarı çekilmiştir. Er ya da geç, Arap ve Kürt halklarının birliği yeniden gerçekleştiğinde, NATO üyesi bir ülke olan Türkiye'nin Irak topraklarında attığı her adım, bu ülke halklarınca kanlı bir cinayet olarak suçlanacak, Türk-Irak sınırı gerginlik kaynağı olacaktır.

Generaller, ordu içindeki propagandalarında, sınırlarımızdaki Kürt ulusal hareketinin Türkiye Kürdistanı'nda da benzer gelişmelere yol açacağını yayıyor ve "ülke bütünlüğü" için bu hareketin zorunluluğunu savunuyor. Gerçekte ise, cuntanın sözde "bölücü"diye amansızca kovuşturduğu komünist, sol, Kürt, Türk hiç bir politik grup, cuntanın bu kanlı saldırısıyla yarattığı kadar derin ulusal tepkilere Türkiye Kürdistanı'nda yol açamazdı.

Şimdi her Kürt yurtseveri, eskisinden çok daha fazla şöyle düşünmekte bin kez haklıdır: Başka bir devletin topraklarında yaşayan Kürt ulusuna karşı böylesine canavarca saldıranların, Türkiye Kürdistanı'nda soykırımdan kaçınmayacakları açıktır.

Irak topraklarındaki saldırının gerçek nedenleri ortadadır. Görünen odur ki, cunta, Irak-İran savaşından ve Irak'ta Kürt ulusal hareketiyle BAAS hükümeti arasındaki çatışmalardan yararlanmış, Türkiye Kürdistanı'nda da kıpırdanmalara neden olmasından korktuğu Irak Kürt ulusal hareketini bastırmayı planlamıştır.

Irak hükümetinin generallerden askeri yardım istemiş olduğu iddiası ise şu gerçeği çok açık gösteriyor: Generallerin böylesine gönüllü olarak yardıma koşmaları, Türk dış ticaretinde Irak'ın aldığı birinci sırayla sıkı sıkıya bağlıdır. Ordu içindeki huzursuzluğu bu kanlı saldırı çevresinde yaratılan şoven propagandayla bastırmak isteyen generallere şimdi her yurtsever kişi şu soruyu sormalıdır: Bir avuç kapitalistin ticari çıkarları için Irak'a sürülen ordu, yarın Reagan'ların çıkarı için nerelere sürülecektir?Türk askeri kiralık mıdır?

Olgular, Irak'taki operasyonun, gerçekte, Türkiye'yi Amerikan emperyalizminin Ortadoğu'daki jandarması yapma planının bir provası olduğunu ortaya koyuyor. Silahlı kuvvetler başka devletlerin topraklarında harekete alıştırılıyor ve bu kanlı prova ne yazık ki, yoksul, ezilen Kürt ulusu üzerinde yapılıyor.

Bu kanlı saldırı günlerinde, Türk-Sovyet sınırında yürütülen NATO askersel manevralarının adı "Macera Ekspresi-83" adını taşıyordu. Görünen odur ki, bu "Macera Ekspresi" ilk sefere hazırlığını yapmıştır. Ama, Türk ve Kürt tüm halkımızı bu ekspresin yolcusu yapmaya cuntanın, Reagan'ların gücü yetmeyecektir.

TKP'nin Sesine Kulak ver!

Hergün saat 5'de 25 m 11820 kHz; Saat 7, 9, 11, 13, 17, 19'da 31 m, 9585 kHz; Saat 21, 23, 01'de 49 m, 6200 kHz
Pazar günleri bunlara ek olarak saat 15'de 31 m 9585 kHz

Yeni durum

Başı 1. sayfada

zünde değil, burjuva muhalefeti açısından, hatta kendi yazdığı anayasa açısından bile "gayrı meşru" duruma düşürecektir.

Ne ki, cuntanın, onun destekçisi ABD yönetiminin, işbirlikçi büyük burjuvazinin, bırakalım halkın özlemlerine yanıt verecek bir demokratik ortama, sınırlı bir burjuva parlamenter düzene bile izin vermeye "tahammülleri" yoktur. Çünkü onlar açısından ülkede 12 Eylül rejimini gerekli kılan başlıca nedenler ortadan kalkmamıştır. Tersine ağırlaşarak varlıklarını sürdürüyorlar.

ABD yönetiminin ülkemizi bölgemizdeki saldırganlık ve serüvenlerinde kullanma planları değişmemiş, tersine uygulama aşamasına gelmiştir. Bu durumda, ABD yönetimi ve ABD destekli cunta açısından, örneğin bir Çağlayangil'in, büyük sermayenin çıkarları açısından da olsa, NATO ve ABD'ye bağımlılıkla "çok yönlü bir dış politika"yı bağdaştırmaya çalışan görüşleri bile zararlıdır. Bu açıdan, son yasak ve tehditlerin ABD Çevik Kuvvetlerinin de katıldığı "Macera Ekspresi 83" manevralarının sürdüğü, ABD Genel Kurmay Başkanının Türkiye'ye geldiği, bölgemizde yeni bir savaş tehlikesinin arttığı, Irak'daki Kürt'lerin üzerine ordunun sürüldüğü koşullarda gerçekleşmesi hiç rastlantı değildir.

Cunta rejimi, ülkenin 12 Eylül öncesi içinde bulunduğu derin ekonomik krizi tedavi etmek bir yana, onu yeniden daha büyük boyutlarda üretmenin koşullarını yarattı. İMF ve Dünya Bankası ülkede büyümeyi değil yerinde saymayı, sanayileşmeyi değil ondan vazgeçmeyi içeren planlar dayatıyor. Bu koşullarda, işbirlikçi büyük sermaye işçileri, emekçileri, halkı zorbalıkla azgınca sömürerek yaşamalarını güçlenmelerini sağlayacak 12 Eylül rejiminin sürmesini varlıklarının tek garantisi görüyorlar. İMF ve Dünya Bankasına karşı direnmek yerine,dünyadaki gergin durumdan yararlanıp "jeopolitik satıştan" gelebilecek kredileri artırmaya bel bağlıyorlar. Bu durumda, "oy toplamak" amacıyla atılmış olsa bile, Demirel'lerin "Büyük Türkiye" belgisinin "kıymeti harbiyesi" kalmıyor. ABD'nin, işbirlikçi büyük sermayenin "eski göz ağrıları" Demirel ekibini cunta ve partisine karşı desteklemek yerine, "birlik-beraberlik" salık vermesi, bu sağlanamadığı zaman ise, Odalar Birliği'nin "cuntanın işaretini" beklemesi boşuna değildir.

Cuntanın son yasaklamaları ve tehditleri, yalnız 12 Eylül rejiminin içinde bulunduğu bunalımın açık bir itirafı değildir. Bu bunalımın artan tehlikeler ve artan olanaklarla belirlenen yeni bir aşamasına girilmiştir.

Son yasaklamalar rejimin yığınsal ve politik tabanını iyice daraltmıştır. Cuntaya karşı muhalefetin yığınsal ve politik tabanını genişletmiştir.

Bu durum, bir yandan cuntanın ABD'ye daha çok dayanarak, ülkemizi bir savaş serüvenine sürüklemesi tehlikesini şimdi daha da artırmıştır. Öteyandan bu tehlikeyi önlemek için ve cunta rejimine son vererek, demokrasiye gercekten geçmek için de her zamankinden daha elverişli koşullar doğmuştur. Herşeyden önce yığınlar, şimdi AP'li olanları da içinde, cuntanın izni, yasaları ve yasaklarıyla herhangi bir demokrasiye geçilemeyeceğini daha açık görebilirler. Onlara, yakıcı ekonomik, demokratik istemleri için, demokrasiye gerçekten geçilmesi için, yasalara ve yasaklara bağlı kalmadan savaşım vermekten başka bir çare olmadığını göstermek şimdi daha kolaydır.

Barış ve demokrasi güçlerine düşen görev, son gelişmelerle çok daha elverişli duruma gelen, güçlerin karşılıklı yer alımını cunta rejimine son verecek bir güçler oranına çevirmek amacıyla omuz omuza vererek, her yolla yığınların savaşımını yükseltmek için çaba göstermektir. ABD'nin ülkemiz üzerindeki saldırgan planlarına ve cuntanın bu doğrultudaki her adımına karşı savaşımı başa almaktır. Şoven, milliyetçi tuzaklara düşmemektir. Çünkü son gelişmelerin açıkça ortaya koyduğu gibi, ülkemizde demokrasiye geçmek demek, Pentagon'un ülkemiz üzerindeki oyunlarını bozmak demektir. ABD emperyalizmine ve ABD destekli cuntanın "maceralarına" karşı savaşım, artık demokrasiye geçilmesini gerçekten isteyip istememenin baş ölçütlerinden birisi olmuştur. ■

★ TUDEH'le dayanışma

"Türkiye Komünist Partisi, İran TUDEH Partisi ve üyeleriyle dayanışma içindedir. TUDEH İran halkı, işçi sınıfı için Şah despotizmine, ABD emperyalizmine karşı, ağır koşullarda yıllarca savaştı. İran devriminin kazanımlarını korumak için özverili çabalar harcadı. TKP, İran'daki devrimci, ilerici kazanımların korunması, politik özgürlüklerin sağlanması istemlerini yükselten ilerici güçlerin yanındadır. TKP,Türkiye işçi sınıfını, tüm ilerici ve yurtseverleri, TUDEH'le dayanışmayı yükseltmeye çağırıyor.

Türkiye'de 12 İranlı'nın TUDEH üyesi olmakla suçlanarak tutuklanması, İran'a geri verileceklerinin açıklanması sıradan bir olay değildir. Cunta rejimi, şimdiye dek İran hükümetinin Şah artıklarını, SAVAK ajanlarını geri alma isteklerinin tümünü geri çevirdi. Ülkemizin doğusu ve güneydoğusunda üstlenen ve sayıları onbine yaklaşan İran'lı karşıdevrimcinin cunta yönetiminin korunması altında bulunduğunu emperyalist basın bile yazdı. Şimdi, ülkemizde yasal olarak bulunan İran'lıların cunta yönetimi tarafından tutuklanması, bunların Amerikan Çevik Kuvvetlerinin Türkiye topraklarında manevra yaptıkları sırada İran'a geri verileceklerinin açıklanması, cunta hükümetinin Amerikan emperyalizminin Türkiye'ye biçtiği rolü açıkça oynamaya başladığını gösteriyor. Hiçbir yurtsever, hiçbir demokrat, hiçbir ilerici bu gelişmeye seyirci kalamaz".

TKP MK'nin
23.5.1983 günlü Açıklamasından

Cuntanın bunalımı...

Başı 1. sayfada

di biçimde derinleşiyor. Generaller ve bir avuç gözü dönmüş kapitalist, hem bugünkü zorba askersel diktatörlüğü sürdüremez, hem de halka özgürlük tanıyamaz, demokrasiye gerçekten geçemez. Nitekim son gelişmeler gösteriyor ki, cunta, yalnız barış ve ulusal demokrasi güçlerini değil, bugün dünden çok daha açık biçimde, diktatörlük karşıtı burjuva muhalefetini de karşısına alıyor. Yalıtlanıyor. Cunta ve ona destek veren sermaye çevreleri şimdi esas olarak Pentagon'a sırtlarını dayıyor ve kendi bencil çıkarları için ülkemizi Amerikan saldırgan emperyalizmine peşkeş çekiyorlar. Demokrasiye hıyanet edenler yurda hıyanet ediyor.

Tüm bunlar, ABD emperyalizmine ve cuntaya karşı savaşımı keskinleştiriyor, barış ve ulusal bir demokrasi uğrundaki savaşımı ertelenemez bir görev durumuna getiriyor. Aynı zamanda, tüm bu gelişmeler, rejime ve emperyalist dayatmalara karşı geniş bir muhalefetin ve yığınsal halk hareketinin örgütlenmesi için daha elverişli koşullar yaratıyor. Cunta rejimine son vermek, Amerikan Çevik Güçlerine dur demek, Amerikan roket politikasını dünya barış güçleriyle birlikte bozguna uğratmak, Türk, Kürt barış ve demokrasi güçlerinin ortak davasıdır. Türkiye'nin yazgısını değiştirmek barış ve ulusal demokrasi güçlerinin elindedir.

Cuntayı ve saldırgan emperyalizmini durdurun!

2 Haziran 1983 TKP MK

Nazım Hikmet ölümsüzdür

●Ahmet ALAN

Yaratıcılığının en verimli çağında yaşama gözlerini yumduğunda, arasından çıktığı ulusun dünya çapında simgesi olma onurunu kazanmış kişilere sık rastlanmaz. 3 Haziran 1963'te yaşama gözlerini yumduğunda Nazım, tüm ilerici insanlığın gözünde Türkiye'mizin parlak bir simgesiydi. Çünkü o, "yüreğini, kafasını, kalemini, boydan boya ömrünü halkına vermiş" ama aynı zamanda "adı, coğrafyası, ırkı, milliyeti ne olursa olsun, milli bağımsızlık, sosyal adalet, barış için dövüşen her halkın bu uğurlardaki savaşlarını şiirlerinde övmüştür. Onların zaferlerini öz halkının zaferleri, yenilgilerini öz halkının yenilgileri, sevinçlerini acılarını öz halkının sevinci, acısı bilmiştir."

Nazım, "şiirimin kökü yurdumun topraklarındadır. Ama dallarıyla bütün topraklara, Doğu'da, Batı'da, Güney'de, Kuzey'de uçsuz bucaksız yayılan bütün topraklara, o topraklar üstünde kurulmuş medeniyetlere, büyük dünyamıza uzanmak istedim" derken kalıcı, evrensel ozan olmanın zorunlu öğelerini vurgulamış oluyor: Yurtseverlik ve enternasyonalizm. "Ünlü generaller, sultanlar, sanat adamları bilginler, güzellik kraliçeleri, kaatiller, milyarderler değil; ünleri fabrikalarının duvarlarını, köylerinin çitlerini, mahallelerinin sınırlarını aşmayan işçiler, köylüler, esnaflar"ın ün kazandığı "İnsan Manzaraları"nda, Ulusal Kurtuluş Savaşımızı eşsiz bir ustalıkla işleyen "Kuvayı Milliye Destanı"nda, Nazım'ın halkına, yurduna olan sonsuz sevgisini, onun evrenselliğinden, enternasyonalizminden ayırmak olanaksızdır.

"Saçımın akında, infarktında yüreğimin, alnımın çizgilerindesin" dediği vatanına sevgisi kadar, o vatana kıyanlara kini de büyüktür Nazım'ın Er ya da geç bunların sonu geleceğine inancı sarsılmazdır.

N.Hikmet için vatan herşeyden önce, kişisel ve toplumsal yaşantıları, umut, kavga ve özlemleriyle Türkiye insanıdır, "büyük insanlık"tır. O'nun yurt sevgisi ve ulusallığı milliyetçiliğin tam zıddıdır Dünya halklarına saygıyla kaynaşmıştır. "Sayın halkları bütün ırkların" diye sesleniyor Nazım:

"..ak, kara, kırmızı,
tükenir mi saymakla
ve adını duymadıklarım,
hepinizi hepinizi,
yerlere kadar eğilerek selamlarım.
Saygıyla, şefkatle, bahtiyar, severim
sizi.
Ne birbirinizden üstün
ne birbirinizden aşağı,
gönlümün tahtında yanyana
oturursunuz..."

Nazım'ın yurduna, halkına ve tüm halklara sevgisi, sıradan bir sevgi değildir. Bu onun yaşamının özüdür. Aktif, yaşayan bir sevgidir, Yaşamı ve yapıtıyla Nazım bir kavgadır halkların düşmanlarıyla. Barış, özgürlük, eşitlik, kardeşlik, dayanışma, bağımsızlık uğruna, sömürünün, baskının karanlığın kalkması için kıyasıya bir kavga. Aşk, umut, ölüm, ayrılık, iş, toprak her konu vardır Nazım'ın yapıtında. Ve bu kavganın akordu duyulur tümünde. Bir bakarız, Nazım Madrid kapılarında, kar altında nöbet tutan cumhuriyetçilerin yardımına koşar, bir bakarız Habeşistan'da İtalyan faşistlerine karşı çarpışan Taranta Babu'yu kucaklar, bir bakarız Hitler canavarlarına karşı Kızıl ordunun saflarında çakmak çalar. Tıpkı kurtuluş savaşında düşmanın ateşi altında mermi taşıyanların yanında olduğu, Börklüce'lerle, Torlak'larla padişah ordularının üstüne yalın kılıç yürüdüğü gibi.

Nazım'ın yapıtındaki bütünsel ideolojik, politik dünya görüşü, insan ve toplumu Marksist-Leninist açıdan kavrama, Nazım için, onun yurtseverliği ile enternasyonalliğinin birbirinden ayrılmazlığı kadar doğaldır. Çünkü O'nun ömrünün 40 yılı TKP'de, sınıf savaşlarının içinde geçti. Nazım TKP'nin verdiği çetin savaşım süreci içinde her koşulda, legalde, illegalde, hapiste göçmenlikte, her görevi başarıyla yerine getiren bir savaşeri ve savaşan ozan olarak oluştu, özleşti. Nazım yapıtlarında en ince duygularıyla, tüm bilinciyle, ülkemiz işçilerine, devrimcilerine, halkına TKP'yi, Marksizm-Leninizmi anlatmaya, Sovyetler Birliğini, yaşayan sosyalizmi sevdirmeye özen göstermiştir. Burjuvazi ve oportünistler Nazım'ın ölümünden 20 yıl sonra bile onun barış ve savaşım çağrılarından, tepeden tırnağa ulusal ve aynı zamanda evrensel bir değer olmasınının yaptığı etkiden, TKP'nin ayrılmaz bir parçası olmasından korkuyor. Ve onun yasak ve sansür tanımayan güçlü sesini boğmak isteyen cunta da, her korkan gibi azgınca saldırıyor Nazım'a yüreğinde ve kafasında yer verenlere, onu okuyan ve yayanlara.

20. ölüm yılında Nazım'ı anmak, yurtseverleri savunmaktan, ona sahip çıkmaktan geçer. Bu, günümüzde barış ve demokrasi savaşımının ayrılmaz bir parçasıdır.

Atılım Yazı Kurulu'na

Size gönderdiğim aşağıdaki şiirin partimizin merkez organı ATILIM'da yayınlanmasını rica ediyorum. Bu şiirin bizler, partimizin yiğit evladı Deniz yoldaşla birlikte çalışmış olanlar için özel bir önemi vardır. Bizler bu şiiri, yalnızca şiiri değil, burada dile getirilen komünist çalışma tarzını ve üstün alçakgönüllülüğü, Deniz yoldaşımızdan öğrendik. O tüm yaşamıyla, en son nefesinde de, bize, partimize güç kattı. Parti ağımızı daha güçlü örme savaşımında, Deniz yoldaşın anısının bir parçası olan bu şiir tüm yoldaşlarımıza coşku verecektir.

A.C. - İstanbul

İllegal çalışmaya övgü

Güzel şeydir,
Sınıf savaşımında ortaya çıkıp konuşmak.
Ortalığı çınlata çınlata yığınları savaşıma çağırmak.
Ezenleri ayağının altına alıp, ezilenleri kurtarmak.
Günlük küçük iş ise güçtür, ama verimli
İnatla ve gizli gizli örmek
Parti ağını
Patronların tüfeklerinin namlusu altında:
Konuşma yapmak, ama
Konuşmacıyı gizlemek.
Yenmek, ama
Yeneni gizlemek.
Ölmek, ama
Ölümü saklamak.
Şan için çok şey yapan çok çıkar, ama kim
Çok şey yapar susmak pahasına?
Ne var ki, susmak onur misafiri oluyor yoksulun sofrasına
Daracık ve yıkık-dökük kulübeden dışarı fırlıyor
Ok gibi yücelik
Ve şan boşuna sorup duruyor
Büyük eylemi yapanlar kim diye.
Tanınmayanlar, yüzü görünmeyenler,
Bir an için
Öne çıkın ve kabul edin
Teşekkürümüzü!

B.Brecht

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ - ALMAN KOMÜNİST PARTİSİ ORTAK AÇIKLAMASI

TKP-AKP: Barış ve ilerleme savaşında omuz omuza!

TKP MK Genel Sekreteri Haydar KUTLU

AKP Başkanı Herbert MIES

- 1983 BATI AVRUPA'YA YENİ ABD ROKETLERİNİN, TÜRKİYE'YE DE "ÇEVİK KUVVETLER"İN VE YENİ ATOM SİLAHLARININ YERLEŞTİRİLDİĞİ YIL OLMASIN!..
- H.MIES: TKP'NİN YENİ EYLEM PROGRAMI TEMELİNDEKİ SAVAŞIMINA SAYGIN DEĞER BİÇİYOR, DAYANIŞMAMIZI YİNELİYORUM!
- FEDERAL ALMANYA CUMHURİYETİ HÜKÜMETİNİN YABANCI DÜŞMANI POLİTİKASINA SON!

Nikaragua'ya emperyalist saldırı durdurulsun! Haydi, Nikaragua halkıyla politik ve maddi dayanışmaya! Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri Haydar Kutlu ve Alman Komünist Partisi Başkanı Herbert Mies, bu çağrıyla, ortaklaşa kamuoyuna başvurdular.

Her iki partinin temsilcileri, yaptıkları görüşme sırasında, uluslararası durumun süregiden keskinleşmesi ve artan savaş tehlikesi üzerine kaygılarını dile getirdiler.

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki en gerici çevreler tarafından ortaya atılıp yürütülen "komünizme karşı haçlı seferi"nin başlıca öğesi, Sovyetler Birliği'ne ve öteki sosyalist ülkelere karşı bir atom savaşını yürütülebilir ve kazanılabilir kılmak yolundaki çılgınca plandır; Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki ulusal kurtuluş hareketlerini ve ilerici ülkeleri boyunduruk altına almaktır; aşırı silahlanmanın sonuçlarını çalışan insanların omuzlarına yüklemektir; tüm insanlığın temel yaşam haklarına gittikçe daha şeytanca saldırılarda bulunmaktır.

Ülkelerindeki barış güçleriyle aynı görüşleri paylaşan partilerin temsilcileri, halklarının, 1983'ün Batı Avrupa'ya yeni Amerikan roketlerinin yerleştirildiği, Türkiye'de ABD'nin sözümona "Çevik Kuvvetleri"nin ve yeni atom silahlarının yerleştirileceği üslerin yapıldığı bir yıl olmaması için herşeyin yapılması gerektiği çağrısını destekliyorlar.

Her iki parti, Sovyetler Birliği'nin ve öteki sosyalist ülkelerin barış ve silahsızlanma önerilerini selamlıyorlar. Özellikle SBKP MK Genel Sekreteri Y.Andropov yoldaşın son önerisinin, Avrupa topraklarında atom roketlerinin sayılarının azaltılması ve tümüyle kaldırılması için yapıcı ve desteklenmeye değer bir öneri olduğunu saptıyorlar. Bu öneriler, karşılıklı kuvvet kullanımından vazgeçme antlaşması bağlanması önerisi ve sosyalist ülkelerin İsveç'in atomsuz bölgeler oluşturma önerisine olumlu yaklaşımları, NATO ülkeleri halklarının da çıkarlarıyla, tüm halkların savaşsız bir dünya uğruna çabalarıyla uyum içindedir.

Her iki parti, farklı toplumsal sistemlere sahip devletlerin barış içinde yanyana yaşaması dışında hiçbir akılcı almaşık bulunmadığını açıkladılar. Barış içinde yanyana yaşama almaşığını, ABD yönetiminin ve öteki NATO güçlerinin insan düşmanı haçlı seferi politikasına karşı korumak ve yolu yeniden, yumuşama politikasına, halklar ve devletler arası işbirliğine açmak gerekir. Türkiye Komünist Partisi ve Alman Komünist Partisi, nükleer bir felaketin önlenmesi için dünya çapındaki barış hareketinin savaşımına aktif katıldıklarını vurguladılar.

Türkiye Komünist Partisi ve Alman Komünist Partisi, Latin Amerika'nın, Asya'nın ve Afrika'nın antiemperyalist güçlerine, barış, ulusal bağımsızlık ve sosyal ilerleme savaşımında kendileriyle tam dayanışma içinde olduklarını ilan ederler. Her iki parti, NATO üyesi Türkiye'de terör, işkence ve cinayetlerle Türk ve Kürt demokratlarını koğuşturan ve ezen gerici askersel diktatörlüğü kesinlikle protesto ederler. Türkiye'deki yeni anayasa ve yeni partiler yasası, sendikalar, demokratik partiler ve örgütler üzerindeki yasakları kaldırmıyor, demokratik haklara geri dönüşü oluşturmuyor. Bu nedenle, Türkiye Komünist Partisi ve Alman Komünist Partisi, askersel diktatörlüğe son vermek için savaşımın önemini vurgularlar. Ülkelerindeki demokratlarla birlikte, şu istemleri öne koyarlar: Demokratik partilere, sendikalara ve örgütlere yasal hakları yeniden sağlansın! İşkencelere ve cinayetlere son! Tüm tutuklu demokratlara özgürlük!

Alman Komünist Partisi Başkanı Herbert Mies, Türkiye

TKP-AKP ortak açıklaması

Başı ön sayfada

Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri Haydar Kutlu'ya, Türkiye Komünist Partisi'nin yeni Eylem Programı temelindeki savaşımına biçtiği saygın yeri ve dayanışmasını yineledi.

Her iki partinin önde gelen yöneticileri, tüm NATO devletlerini, bu arada Federal Alman Cumhuriyeti hükümetini, Türkiye'deki askersel diktatörlüğe her türlü yardımı kesmeye çağırdılar.

Her iki parti, şu sıralarda özellikle Türkiyeli yurttaşlara yönelik olarak kızıştırılan Federal Alman Cumhuriyeti hükümetinin yabancı düşmanı politikasını sert bir biçimde protesto ederler. Alman Komünist Partisi adına Herbert Mies, Federal Almanya komünistlerinin yabancı işçilerle ve aileleriyle, şu anda Federal Almanya'da yaşayan Türkiyeli çalışanlarla aktif dayanışmalarını vurgular.

Her iki parti, Berlin'de yapılan Karl Marks konulu uluslararası konferansı, tüm barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyal ilerleme güçlerinin uluslararası dayanışmasına önemli bir katkı olarak değerlendirdiler.

Her iki parti, proletarya enternasyonalizmi, Marks-Engels ve Lenin'in yüce ülküleri ruhunda aralarındaki işbirliğini güçlendirme ve uluslararası komünist ve işçi hareketinin ortak savaşımına katkıda bulunma konusunda anlaşmaya vardılar.

Dostluk ve dayanışma havasında geçen bu görüşmeye, Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Politik Bürosu üyelerinden Mehmet Sezer ve Alman Komünist Partisi Yönetim Komitesi üyesi Heinz Lang yoldaşlar da katıldılar.

9 Mayıs 1983

Prag barış forumu

Haziran ayında, Prag'da, "Barış ve Yaşam için Nükleer Savaşa Karşı" belgisi altında, Dünya Barış Asamblesi toplanıyor. Bu forum, barış ve silahsızlanma çalışmalarında 1983 yılının en önemli girişimlerinden biridir. Prag forumunun gündeminde yer alan sorunlar bu tanımlamayı doğruluyor.

Avrupa güvenliği ve silahsızlanma, silahlanma yarışını durdurma, barışın güçlendirilmesinde BM'in rolü, tartışmalı sorunların barışçıl çözümü, Orta Doğu'da durum, Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki gelişmeler, özellikle ulusal bağımsızlığın pekiştirilmesi Dünya Barış Asamblesinin gündeminde yer alan başlıca sorunlardır.

Prag forumunun hazırlıkları, bu forumun, barış hareketinin çalışmalarında ileri bir aşama oluşturduğunu kanıtlıyor. Forumun hazırlık komitesi, Cenevre'de yaptığı toplantıda, dünyada gerginliğin ve nükleer savaş tehlikesinin giderek artmasından kaygı duyan tüm örgüt ve grupları Prag barış forumuna katılmaya çağırdı. Söz konusu olan, dünya barışı için oluşan ciddi tehlikelerle ilgili sorunlarda açık ve içten bir diyalogtur. Barış yararına eşitlik temelinde diyalog zorunludur. Bu diyalog barış yanlılarının, saldırı politikasına, çılgınca yürütülen silahlanma yarışına karşı daha güçlü eylemler gerçekleştirmesi için gerekli önkoşulların oluşturulmasına katkıda bulunmalıdır. Hiçbir görüş ayrılığı, dünya görüşlerindeki farklılıklar, barış ve silahsızlanma hareketi yanlılarının, insanlığın yazgısı ve geleceği uğrunda olumlu girişimlerde bulunmasını engellememelidir.

Prag forumunun girişimcileri, savaş ve barış sorununun her halkın, tek tek insanların öz sorunu, yaşama ya da yok olma sorunu olduğu gerçeğinden hareket ediyorlar. Şu yadsınamaz bir gerçektir: Hiçbir ulus, hiçbir politik akım, hiçbir kişi yalnız başına kendisini savaştan koruyamaz. Bu amaca ancak, tüm savaş karşıtı güçlerin ortak çabalarıyla ulaşılabilir.

Savaş mı - barış mı sorunu konusunda belirleyici önemde kararların alınacağı 1983 yılında toplanan Prag Barış Asamblesi, tüm dünya barış güçleri için büyük önem taşıyor. Çok sayıda ülkeden 2000'i aşkın kişinin katılacağı toplantı, yığınsal barış hareketlerini yeni boyutlara yükseltmek, Batı Avrupa'ya yeni Amerikan roketlerinin yerleştirilmesi karşısındaki direnişi güçlendirmek için eşsiz bir olanaktır.

Aynı şekilde, Prag Barış Asamblesi, TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın 1 Mayıs konuşmasında belirttiği gibi, ülkemizdeki barış savaşımının yükselmesine önemli katkıda bulunabilir. TKP-AKP Ortak Açıklamasında, TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu ve AKP Başkanı Herbert Mies, "1983'ün Batı Avrupa'ya yeni Amerikan roketlerinin yerleştirildiği, Türkiye'de ABD'nin sözümona 'Çevik Kuvvetleri'nin ve yeni atom silahlarının yerleştirileceği üslerin yapıldığı bir yıl olmaması için herşeyin yapılması gerektiği''nin altını çiziyorlar. Prag Barış Asamblesi'ne Türkiye barış güçlerinden de bir delegasyonun katılacağı bildiriliyor. TKP, Prag toplantısından barış doğrultusunda ortak bir sesin yükselmesi için gösterilen her türlü çabayı vargücüyle destekliyor.

Haberler

● Danimarka Komünist Partisi'nin Mayıs ayında yapılan 27. Kongresi'ne TKP adına Politik Büro üyesi ve Merkez Komitesi Sekreteri N.Zaro katıldı. N.Zaro yaptığı konuşmada, TKP'nin, kardeş Danimarka Komünist Partisi gibi, Amerikan yönetiminin ve NATO elebaşlarının insanlığı nükleer bir yıkıma götürmeyi amaçlayan planlarına karşı savaşımı, olanaklı olduğu kadar aktifleştirmeyi, en üst düzeye ulaştırmayı hedef olarak önüne koyduğunu belirtti. NATO ülkeleri komünist ve işçi partilerinin ortak çağrısının bu yönde önemli bir kaldıraç noktası olacağının altını çizdi. TKP'nin, Danimarka'da yaşayan Türkiyeli işçi, öğrenci ve politik göçmenleri bu yolda, Danimarka komünistleriyle aynı doğrultuda seferber etmeye büyük önem verdiğini vurguladı.

● Ülke içinde çalışan yerel parti örgütleri, "TKP MK Nisan Plenumu"nu ve "TKP'nin Sesi" radyosu yayınlarından derlenmiş "Karl Marks - Adı ve Yapıtları Yüzyıllar Boyu Yaşayacaktır" ile "62. Ölüm Yılında Mustafa Suphi ve 15'leri Anıyoruz" başlıklı ik broşür yayınladılar. Bunlardan Karl Marks'la ilgili olanının üzerinde bilimsel sosyalizmin kurucusunun resmi var ve 20 sayfadan oluşuyor. Mustafa Suphi ve 15'lerle ilgili broşürün kapağında da TKP'nin kurucusu ve ilk Genel Başkanının resmi var, 19 sayfadan oluşuyor. MK Nisan Plenumunda okunan Politbüro raporu ise 52 sayfa.